

Cum Critice Pagii.

7

CHRISTI
449.

LEONIS PAP.
IO.

THEOD.
42. IMP.
VALENTIN. 25.

comprehensum, ubique delirum, vaniloquum, atque dolosum esse repertum: quæ quidem plus satis esse poterant ad proscriptiōnēm impīi hēresarche & ab eo prodita impietatis: sed dum Chrysaphius privata contra Flavianum studia fovet, atque in eadem pertrahit Imperatorem, maximum parat Ecclesiae luctum, summamque infert cladem Imperio, ut exitus patefaciat. Absoluta est itaque, his actis ejusdem Synodi prima sessio, habita quinto Idus Aprilis. In qua quidem (ut vidimus) cum facta sit mentio litterarum S. Leonis hoc anno sub istud consulibus Kalendis Martiis Romæ datarum, quas ante paucos dies fuisse acceptas, Eleusi testificatione est dictum: vides quanta celeritate, nempe unius dūntaxat mensis spatio, litteræ ab urbe solerent deferrī Constantinopolim. Quod etiam ex eo certo certius colligere potes, dum quas Theodosius scripsit ad S. Leonem Romanum Pontificem post absolutam præsentem Synodus Constantino-poli quinto Idus Aprilis de Synodo habenda Ephesi literas, eas accepit S. Leo (ut ipse testatur in epistola ad Pulcheriam ^(a) tertio Idus Majas).

Rursum vero ejusdem mensis Aprilis vigesimali septima die iterum a patribus convenit, ubi a procuratoribus Eutychetis oblatus est libellus ab ipso antea pōrectus Theodosio Imperatori, qui acceptus iustus est legi: est autem hujusmodi ^(b):

Piissimi & fidelissimi ac Christi amato-ribus Principibus nostris Flavio Theo-dosio & Valentiniiano perpetui Augustis, ab Eutychete Archimandrita.

Vestra pietas superior & a principio non ignorans circa rectam fidem religio-nem mundanam & irreprobabilem fidem, meam, pro calunnia mibi composta & meditata insidiis ab Eusebio Episcopo Dorilai, quasi recte non sapientiam sancti-re dignata est, ingrediente me in Con-cilium, adesse mibi virum laudabilem, magnum Silentiarium custodia causa: Qui vadens ad Episcopum, & præsentiam mean-niciens quedam audivit a religiosissimo Episcopo Flaviano, de damnatione mea, & vidit. Preco rigitur vestram-tranquillitatem, dignetur sanctio apud quem placuerit vestra pietati eundem virum mirificum, laudabilem, magnum Silentiarium cum veritate scriptis profite-ri ea quæ audivit (ut superior dixi) &

^(a) Leo
epist. 13.
XVII.

Secunda
sessio.

^(b) Apud
Cone.
Chalced.
Act. 1.

XVIII.
Cognitio
de falsita-
te aucto-
rum.

PAGIUS Mai, quas missas ante mensem solidam oportuit, quod Leo testatur in Epistola XXVII. alias XIII. cap. 4. ad Pulcheriam scribens. Sed ea, que prius ab Augusto ordinata fuerant, postea immutata haud dubium est, inquit Quiesnellus loco citato. Porro quod Baronius num. XXI. ex Nicephoro lib. 14. cap. 47. refert, Eudociam sc. Augustam excitatam fuisse a Chrysaphio Eunacho adversus Flavia-

vidit: quo bis impetratis, solitas ora-tiones Deo semper pro vestra salute refe-rāt, pissimi & fidelissimi Imperatores. Hacenus Eutychetis libellus. Iusius tunc est Silentarius, quæ audivit, coram Sy-nodo prosteri: qui testatus est, se ac-cepisse a Flaviano, antequam de damnatione Eutychetis Synodi A&gio cogere-tur, jam Eutychetem esse damnatum scri-putum nimis damnationis libellum, quem Synodo subscribendum porre-ctus eset. Sed & testificatione Asterii presbyteri dictum est, & in Acta rela-tum, ipsa Synodi prioris Acta fuisse a Notariis immutata. His itaque cavilli illusione est legitimæ facti a priori Sy-nodo Eutychetis damnationi, faventibus eidem magistratibus in gratiam Chrysa-phii etiam Imperatorem moventis pro ipso hēresarcha. Fuerunt hac præludi-a horrende tragediæ, de qua paulo post diquiri sumus. Modo autem quæ Liberatus Diaconus ^(c) iktis addat, su-perioribus conjungamus:

Discussus (inquit) Gestis instantibus No-tariis cum Episcopis Deum timenib[us], cum Eutycheti aliqui favent pro tempore nibil falsitatis inventiri potuit; sed tantum actum est, ut apud Magistros Officiorum Gestæ conscientiū de falsitate Notario-rum, astantibus quibusdam laicis de Of-ficio Principis, qui interfuerunt Gestis ipsis tempore Concilii. Postea expeditivit Imperator a Flaviano fidei ejus confes-sionem manu ejus scripsit & subscriptam. Scriptus ergo Flavianus fidem manu pro-pria, & Imperatori in hoc themate direxit: Flavianus Episcopus Constantinopolitanus amatori Christi Imperatori nostro Theodosio salutem.

Nihil ita convenit sacerdoti Dei, & dogmatibus eruditio divinis, quam para-tum esse ad satisfactionem ^(d) omni pe-tenti rationem de spe que in nobis est, ^{(d) i. Petr.} & gratia: Non enim erubesco ^{(e) Evan-} gelium Dei: Virtus enim Dei est ad sa-lutem omni credenti. ^{(e) Rom.} Professio Flami-ericordia Regis omnium Christi Dei, sacerdotum tale sortiti sumus: sapimus scopi. ^{i.} recite & inculpabiliter semper Scripturas divinas, sequentes expositiones functo-rum Patrum qui in Nicæa convenerunt, & centum quinquaginta qui hic congrega-ti sunt, & qui in Epheso sub sanctæ memoriæ Cyrillo, qui fuit Alexandrinorum Episcopus: Et prædicamus Dominum no-strum

num, quod & Theophanes afferit, verum non esse existimo, quia prioribus saltem hujus anni mensibus jam illa ab aula aberat, & Pulcheria, rerum summarum administrabat. Quam obrem S. Leo ad Pulcheriam scripti Epistolam citatam XXVII. datam Idibus Junii prætentis anni, qua ejus zelum adversus Eutychem laudat, ideoque non Eudocia, sed Pulcheria in aula versabatur.

A num.

^(c) Libe-rat. Dia-c.
c. II.

XIX.